

فرهنگ مصوری عکاسی

دیوید پرکل | کریم متقی، سونیا حکمتی، رضا شکری

فهرست

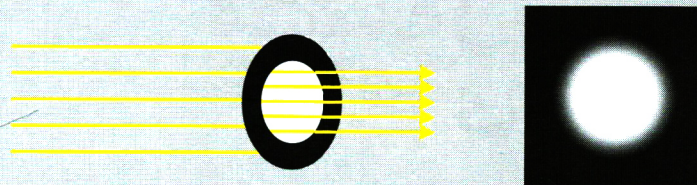
	پ	۱۴	راهنمای کاربری این فرهنگ
۶۲	پارچه سیاه	۲۱	پیش‌گفتار مترجم
۶۳	پالایش رنگ	۲۵	پیش‌گفتار نویسنده
۶۴	پانوراما		
۶۵	پرسپکتیو		الف
۶۶	پرسپکتیو هوایی	۳۰	اثر پُراش
۶۷	پوشاندن ناواضحی	۳۱	اثر ساباته
	ت	۳۲	اجرتون، هارولد یوجین
۶۸	تابیدگی (اعوجاج)	۳۳	اختلاف منظر
۶۹	تاریکخانه	۳۴	اختلالات عکس
۷۰	تانک ظهور	۳۵	آدمز، آنسل
۷۱	تراز سفیدی	۳۶	استاپ
۷۲	ترازیابی تون	۳۷	استرند، پُل
۷۳	تصاویر بندانگشتی	۳۸	استیگلیتس، آلفرد
۷۴	تصویردانه/پیکسل	۳۹	اشباع رنگ
۷۵	تصویرگرا/نقاشی‌گونه	۴۰	اطلس رنگ
۷۶	تغییر قالب فضای رنگ	۴۲	آگلسون، ویلیام
۷۷	تقدم دیافراگم	۴۴	آلگوی بیجازی
۷۸	تقدم شاتر	۴۵	انهدام رنگ
۷۹	تک رنگ	۴۶	اوتز، واکر
۸۰	تک‌پایه	۴۷	ایستمن، جرج
۸۱	تکه‌چسبانی	۴۸	آبستره
۸۲	تنکستن	۴۹	آتزه، اوژن
۸۳	تون	۵۰	آرایه‌ی فیلترهای رنگی
۸۴	تون دویخشی	۵۱	آریس، دیان
۸۵	تون سپیا	۵۲	آکیوتنس (تیزی لبه)
۸۶	تون سلنیوم	۵۳	آی.اس.ا (آیسو یا ایزو - حساسیت فیلم)
	ج		ب
۸۷	جبران نوردهی	۵۴	بارناک، اُسکار
۸۸	جوهر افشان	۵۵	یافت
	چ	۵۶	بالا بردن یا پایین آوردن درجه‌ی حساسیت فیلم
۸۹	چاپ آلبوم		
۹۰	چاپ پلادیوم/پلاتینیوم	۵۷	بایگانی
۹۱	چاپ تماسی	۵۸	برش
۹۲	چتر	۵۹	برق چشم
	ح	۶۰	بزرگ‌نمایی
۹۳	حبابی	۶۱	بوکی

اثر ساباتیه، وارونه‌شدگی تون‌هاست که در نتیجه‌ی قرارگیری موقت تصویر در معرض نور است. هرگاه در میانه‌ی عمل ظهور، به عکس نور تابانده شود، تون‌ها وارونه می‌شوند. قسمت‌های تیره، به صورت روشن و قسمت‌های روشن به صورت تیره پدیدار می‌شوند. من ری، برای اولین بار به طور تصادفی توسط لی میلر، تکنسین تاریک‌خانه‌ی خود، با این شیوه مواجه شده و آن را در چاپ‌های خود به کار گرفت. گاهی از اثر ساباتیه، به اشتباه، به سولاریزاسیون یاد می‌شود، اما توصیف دقیق‌تر آن شبه سولاریزه است. سولاریزاسیون در اثر «نوردهی زیاد» بیش از حد روی نگاتیف ایجاد می‌شود: «خورشید سیاه» عکس معروف آنسل ادمز، اثر وارونگی کامل تون روی قرص خورشیدرانشان می‌دهد. امروزه فیلترهای رایانه‌ای، اثر ساباتیه و سولاریزاسیون را می‌توانند شبیه‌سازی کنند.

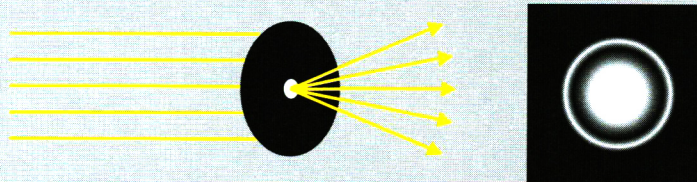

اثر ساباتیه، من ری، ۱۹۳۳

تنگ‌تر کردن میزان گشادگی دیافراگم، عمق میدان وضوح تصویر را افزایش می‌دهد. برای حصول بیش‌ترین عمق میدان وضوح تصویر، یعنی تصویری واضح از پیش‌زمینه تا پس‌زمینه، باید دیافراگم را به کوچک‌ترین روزنه‌ی ممکن تنظیم کرد. هر عدسی دارای یک دیافراگم مطلوب است؛ دیافراگم‌های تنگ‌تر از آن باعث ایجاد تفرق پرتوهای نور و موجب کاهش دقت تصویر و درشت شدن اندازه‌ی دوائر اغتشاش می‌شوند. برای درک بهتر می‌توان شیلنگ آب را با این پدیده مقایسه کرد، هرچه سر شیلنگ را بیش‌تر فشار دهیم قطرات آب خروجی وسعت بیش‌تری را دربر می‌گیرد؛ به جای ایجاد دایره‌ای متمرکز و شسته‌رفته، فرم دایره‌ای موج‌دار و دارای پراش به نام قرص ایری ایجاد می‌شود. گاهی عمق میدان وضوح بیش‌تر، به از دست دادن مقدار ناچیزی در دقت تصویر می‌ارزد.

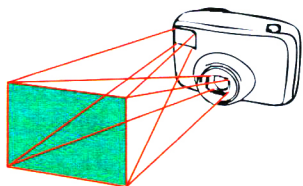
پرتوهای نور پس از عبور از دیافراگم، اگر بزرگ‌تر یا هم‌بزرگ‌تر می‌شوند.

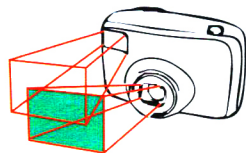
دیافراگم‌های کوچک واکرابی و پراش قابل توجهی را به وجود می‌آورند.

اختلاف منظر در یک دوربین زمانی اتفاق می‌افتد که دوربین از سازوکارهای اپتیکی جداگانه برای دیدن موضوع و گرفتن عکس (موضوع) استفاده می‌کند: برای مثال دوربین جفت عدسی انعکاس (TLR) و دوربین‌های منظره‌یاب دارای چنین سازوکاری هستند. این اختلاف منظر، در عکاسی از موضوعاتی که از دوربین فاصله‌ی زیادی دارند، تقریباً ناچیز است.

هرچه فاصله‌ی دوربین و موضوع کم‌تر شود، اختلاف زاویه‌ی دید منظره‌یاب و عدسی بیش‌تر شده و قاب‌بندی صحیح موضوع سخت‌تر خواهد شد. برخی از دوربین‌ها قابلیت جبران اختلاف منظر، از طریق حرکت منظره‌یاب به نسبت تغییرات در فاصله‌ی کانونی عدسی، را دارند. برخی دوربین‌ها نیز دارای منظره‌یاب دوم (داخل منظره‌یاب اصلی) برای قاب‌بندی موضوعات نزدیک هستند؛ یک کارخانه‌ی تولید دوربین‌های جفت عدسی انعکاسی، ابزاری را برای بالا و پایین بردن منظره‌یاب (تعدیل‌کننده‌ی اختلاف منظر) برای منطبق کردن زاویه‌ی دید منظره‌یاب بر روی زاویه‌ی دید عدسی، تعیبه کرده است.

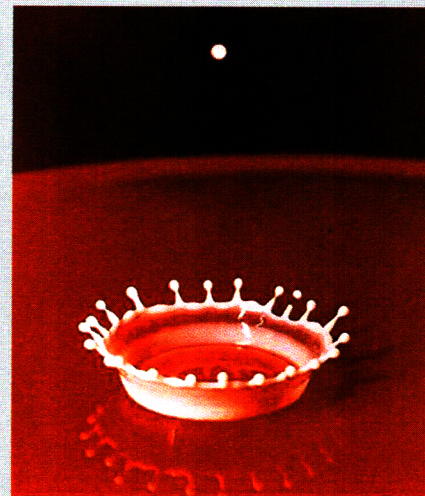

در عکاسی از موضوعات دور، منظره‌یاب و عدسی دوربین (تقریباً) از زاویه‌ی دید یکسانی برخوردارند.

در عکاسی از موضوعات نزدیک‌تر، منظره‌یاب و عدسی (دوربین) از زاویه‌ی دید متفاوت‌تری برخوردارند.

دکتر هارولد اجرتون (۱۹۹۰-۱۹۰۳)، به‌عنوان پدر عکاسی با فلاش شناخته شده است. او در زمینه‌ی تبدیل موتورهای الکتریکی به چراغ فلاش چشمک‌زن استروبو سکویی، به‌عنوان بخشی از فعالیت دکترای خود، تحقیقات قابل توجهی را به انجام رساند. استروبو سکوپ (فلاش در آمریکا هنوز هم با نام «استروب» معروف است) می‌تواند به‌صورت چشمک، تا یک میلیون بار در ثانیه، جرقه بزند. اجرتون اختراع خود را با همکاری خوان میلی عکاس، با عکاسی از موضوعات متحرک، بر روی یک قطعه فیلم آزمایش کرد. اجرتون برای ثابت کردن حرکت از تک‌فلاش پر قدرت استفاده می‌کرد، مانند افتادن قطره‌ی شیر، تصویری بی‌نظیر که تا آن زمان مشاهده نشده بود.

تاج حاصل از افتادن قطره‌ی شیر، ۱۹۰۷